

Dosarul nr. 2rac-199/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Stepi”, Valeriu Popa

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Stepi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Wholemark-M” și Societății cu Răspundere Limitată „Floarea Viei” cu privire la rezoluțiunea acordului, a contractului de cesiune de creanță și încasarea sumei

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Viei”, casată hotărârea din 16 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 20 martie 2013, SRL „Stepi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Etulia-Mix”, SRL „Wholemark-M” și SRL „Floarea Viei” cu privire la rezoluțiunea acordului, a contractului de cesiune de creanță și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12 octombrie 2011, a fost încheiată tranzacția de împăcare între SRL „Stepi”, SRL „Wholemark-M”, SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix”, prin care au fost stabilite obligații reciproce.

Astfel, conform tranzacției de împăcare SRL „Stepi” și-a asumat obligația de a încheia un contract de cesiune a creanțelor cu SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix” până la 17 octombrie 2011 și de a achita datoria SRL „Etulia-Mix” în sumă de 160 000 de lei în favoarea SRL „Floarea Viei” până la 18 octombrie 2011.

La fel, SRL „Wholemark-M” și-a asumat obligația de a încheia un contract de cesiune a creanțelor cu SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix” până la 18 octombrie 2011 și de a achita datoria SRL „Etulia-Mix” în sumă de 112 000 de lei către SRL „Floarea Viei” până la 31 decembrie 2011.

Totodată, SRL „Floarea Viei” și-a asumat obligația de a-și retrage cererea înaintată la Curtea de Apel Economică privind inițierea procesului de insolvență a SRL „Etulia-Mix”, cu condiția că SRL „Stepi”, SRL „Wholemark-M” și SRL „Etulia-Mix” își vor respecta obligațiunile până la 19 octombrie 2011.

A remarcat că în conformitate cu acordul semnat, SRL „Stepi”, SRL „Wholemark-M” și SRL „Etulia-Mix” au îndeplinit obligațiunile asumate.

Așadar, la 12 octombrie 2011, SRL „Stepi” a semnat contractul de cesiune a creanțelor cu SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix” și a achitat datoria SRL „Etulia-Mix” în mărime de 160 000 de lei către SRL „Floarea Viei”, prin transfer bancar.

Tot la 12 octombrie 2011, SRL „Wholemark-M” a încheiat contractul de cesiune a creanțelor cu SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix”.

Pe când, SRL „Floarea Viei” nu doar că nu și-a respectat obligațiunile asumate prin acordul din 12 octombrie 2011 de retragere a cererii privind intentarea procedurii de insolvență, dar a și cerut examinarea acesteia.

Astfel, neexecutarea de către SRL „Floarea Viei” a obligațiunilor menționate a dus la incapacitatea SRL „Etulia-Mix” de a achita datoria provenită în urma acordului civil și a contractului de cesiune față de SRL „Stepi”, fapt ce a privat SRL „Stepi” de ceea ce a așteptat din executarea acordului civil și a contractului de cesiune a creanțelor.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8-11, 556, 666-668, 679, 704, 725, 727, 733-748, 1331 Cod civil, art. 5, 6, 33, 38, 39, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, rezoluțiunea acordul din 12 octombrie 2011 încheiat între SRL „Stepi”, SRL „Wholemark-M”, SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix”, rezoluțiunea contractului de cesiune a creanțelor nr. 111 din 12 octombrie 2011 încheiat între SRL „Stepi”, SRL „Floarea Viei” și SRL „Etulia-Mix”, încasarea de la SRL „Floarea Viei” în beneficiul SRL „Stepi” a sumei de 160 000 de lei, achitată în baza acordului din 12 octombrie 2011 și contractului de cesiune a creanțelor nr. 111 din 12 octombrie 2011.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2013 a Judecătoriei Vulcănești, a fost respinsă acțiunea.

Au fost încasate de la SRL „Stepi” în beneficiul SRL „Floarea Viei” cheltuielile de judecată în mărime de 12 541.

Au fost încasate de la SRL „Stepi” cheltuielile de judecare a cauzei în mărime de 405 de lei.

Prin decizia din 15 aprilie 2014 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de SRL „Stepi”, casată hotărârea din 24 octombrie 2013 a Judecătoriei Vulcănești și restituită cauza spre rejudecare la Judecătoria Comrat.

Prin încheierea din 10 octombrie 2014 a Curții de Apel Comrat, a fost strămutată cauza după competență în judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin încheierea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă cererea SRL „Floarea Viei” privind încetarea procesului în partea pretențiilor împotriva SRL „Etulia-Mix” și încetat procesul în partea pretențiilor împotriva SRL „Etulia-Mix”.

Prin hotărârea din 16 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost rezoluționat acordul din 12 octombrie 2011 încheiat între SRL „Etulia-Mix”, SRL „Wholemark-M” și SRL „Stepi”.

A fost rezoluționat contractul de cesiune a creanțelor nr. 111 din 12 octombrie 2011 încheiat între SRL „Floarea Viei”, SRL „Etulia-Mix” și SRL „Stepi”.

A fost încasată de la SRL „Floarea Viei” în beneficiul SRL „Stepi” suma de 160 000 de lei, achitată conform acordului din 12 octombrie 2011 și contractului de cesiune a creanțelor nr. 111 din 12 octombrie 2011.

A fost încasată de la SRL „Floarea Viei” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4 900 de lei.

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a constatat că SRL „Stepi” și-a onorat obligația de plată a sumei în mărime de 160 000 de lei, ceea ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 121 din 17 octombrie 2011, în pofida acestui fapt SRL „Floarea Viei”, deși a încasat suma convenită în tranzacție, nu și-a executat obligația corelativă de retragere a cererii de intentare a procesului de insolvență.

Prin urmare, prima instanță a conchis că prin neretragerea cererii de intentare a procesului de insolvență, SRL „Stepi” nu a primit ceea ce se aștepta prin încheierea tranzacției, în schimbul sumei achitate în mărime de 160 000 de lei, astfel, din partea SRL „Floarea Viei” a avut loc o neexecutare esențială, deci cerința de rezoluțiune a tranzacției este întemeiată și necesită a fi admisă.

Totodată, prima instanță a menționat că, deoarece contractul de cesiune este un act subsecvent tranzacției, odată fiind rezoluționată, urmează a fi rezoluționat și actul derivat din tranzacție.

Prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Floarea Viei”, casată hotărârea din 16 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Întru consolidarea soluției emise, instanța de apel a reținut că SRL „Floarea Viei” nu-i poate fi imputată neexecutarea condiției prevăzute în tranzacția de împăcare, deoarece dosarul SRL „Etulia-Mix” se afla pe rol, la Curtea Supremă de Justiție, iar acestea sunt împrejurări ce nu depinde de voința părților.

Totuși scopul părților urmărit a fost atins, în sensul că Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 3 noiembrie 2011 a casat încheierea Curții de Apel Economice privind admiterea spre examinare a cererii introductive depusă de SRL „Floarea Viei” și a dispus returnarea fără examinare a acestei cereri.

Astfel, a constatat instanța de apel că pct. 2.3 din tranzacția din 12 octombrie 2011 a fost executată și SRL „Stepi” nu poate invoca ca temei al rezoluțiunii tranzacției de împăcare, neexecutarea de către SRL „Floarea Viei” a obligației sale asumate.

Instanța de apel a evidențiat că la speța dată nu sunt aplicabile prevederile art. 735 Cod civil, deoarece nu există o neexecutare esențială din partea SRL „Floarea Viei”, iar SRL „Stepi”, fără calitate corespunzătoare (creditor sau debitor) de sine stătător, fără voința debitorului SRL „Etulia-Mix” nu poate cere rezilierea tranzacției de împăcare și a contractului de cesiune în baza căror se

îndeplinesc obligațiunile debitorului SRL „Etulia-Mix” față de creditor SRL „Floarea Viei”.

Totodată, instanța de apel a stabilit că dreptul la depunerea acțiunii privind rezoluțiunea tranzacției de împăcare și a contractului de cesiune îi revine debitorului SRL „Etulia-Mix”, dar luând în considerație că prin hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Comrat, SRL „Etulia-Mix” a fost lichidată și nu are posibilitatea depunerii acțiunii în instanță, subsidiar dispăre dreptul la acțiune al SRL „Stepi”.

La 9 iunie 2020, prin intermediul poștei electronice, lichidatorul SRL „Stepi”, Valeriu Popa a declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că referirea instanței de apel la art. 238 alin. (1) CPC, nu poate fi reținută, din motiv că SRL „Etulia-Mix” a contestat încheierea din 14 septembrie 2011 a Curții de Apel Economice, în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție până la încheierea tranzacției de împăcare, adică 3 octombrie 2011, iar prin depunerea recursului până la încheierea tranzacției de împăcare SRL „Etulia-Mix” nu a creat careva obstacole a participanților tranzacției de împăcare.

Prin urmare, este inadmisibilă argumentul instanței de apel precum că SRL „Floarea Viei” nu-i poate fi imputată neexecutarea condiției prevăzute în tranzacția de împăcare, deoarece dosarul SRL „Etulia-Mix” se afla pe rol la Curtea Supremă de Justiție, iar acestea sunt împrejurări ce nu depinde de voința părților, or aflarea dosarului SRL „Etulia-Mix” la Curtea Supremă de Justiție nu a creat obstacole SRL „Floarea Viei” privind înregistrarea la Curtea de Apel Economică sau Curtea Supremă de Justiție a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Etulia-Mix”.

În același timp, SRL „Floarea Viei” nu numai că nu a înaintat în instanțele de judecată cererile prevăzute de tranzacția de împăcare, dar contrar acestei tranzacții, a insistat la Curtea Supremă de Justiție despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Etulia-Mix”.

A remarcat că la caz nu poate fi aplicat art. 742 alin. (1) Cod civil, deoarece urmare a încheierii contractului de cesiune a creanței un creditor a fost substituit de un alt creditor și nu poate fi vorba despre mulțimea de creditori.

Lichidarea SRL „Etulia-Mix” nu poate influența asupra relațiilor de drept între SRL „Floarea Viei” și SRL „Stepi”, ultima achitând suma de 160 000 de lei către SRL „Floarea Viei”, care nu și-a executat pe deplin obligațiunile asumate.

A învederat că scopul tranzacției de împăcare a fost încetarea procesului judiciar până la examinarea recursului, dar nu restituirea recursului, deoarece SRL „Floarea Viei” avea posibilitatea în mod repetat de a se adresa cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Etulia-Mix”, ce ar fi obligat SRL „Etulia-Mix” de a depune cererea introductivă în mod individual.

La fel, a notat că nu a fost dovedit și confirmat de către instanța de apel faptul că SRL „Etulia-Mix” a achitat datoria față de SRL „Stepi” în sumă de 160 000 de lei, potrivit facturii fiscale nr. SW 2175702 din 1 aprilie 2011, deoarece între

SRL „Etulia-Mix” și SRL „Stepi”, în afară de relațiile expuse în factura fiscală indicată au avut loc și alte operațiuni financiare, fapt care a obligat SRL „Stepi” să preia asupra sa obligațiunile SRL „Etulia-Mix” față de SRL „Floarea Viei”, ca urmare a căruia SRL „Etulia-Mix” a rămas cu datoria față de SRL „Stepi” la 1 mai 2015, în sumă de 950 871,46 de lei, iar la 1 octombrie 2011- 468 247,93 de lei, ce se confirmă prin actele de verificare reciprocă.

A considerat că este neîntemeiat și argumentul instanței de apel privind faptul că SRL „Stepi” în cadrul procedurii de insolvență a SRL „Etulia-Mix” nu a depus cerere privind validarea creanțelor în sumă de 160 000 de lei, or SRL „Stepi” după executarea de către SRL „Floarea Viei” a obligațiilor sale, nu considera SRL „Etulia-Mix” în calitate de debitor, la fel cum nu a considerat posibilă achitarea creanțelor sale în cadrul procesului de insolvență față de SRL „Etulia-Mix”, mai mult ca atât, a încheiat tranzacția de împăcare și acordul de cesiune a creanțelor numai pentru evitarea insolvenței SRL „Etulia-Mix”, ultima având datorii față de SRL „Stepi” până la încheierea tranzacției de împăcare.

La 25 august 2020, în adresa SRL „Wholemark-M” și SRL „Floarea Viei” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de lichidatorul SRL „Stepi”, Valeriu Popa, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 90 vol. III), însă corespondența menționată a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 92-93 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SRL „Wholemark-M” și SRL „Floarea Viei” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 70 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 iunie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de lichidatorul SRL „Stepi”, Valeriu Popa, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul SRL „Stepi”, Valeriu Popa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de lichidatorul SRL „Stepi”, Valeriu Popa urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Stepi”, Valeriu Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu